

Devoțiune: Chemarea lui Ghedeon

Text biblic: Judecători 6, 1-24

Cartea Judecătorilor descrie un ciclu recurent (poporul se îndepărtează de Dumnezeu, este pedepsit de Dumnezeu pentru aceasta, în punctul cel mai scăzut îl cheamă din nou pe Dumnezeu, Dumnezeu cheamă un judecător și eliberează poporul din mâna dușmanilor săi, dar apoi poporul se îndepărtează din nou de Dumnezeu). Acest ciclu face parte din această devoțiune, dar și preistoria este considerată pe scurt într-un teatru. În cele din urmă, ne interesează de ce Dumnezeu îi eliberează în mod repetat din mâna dușmanilor lor.

Preistoria

- * Dumnezeu îi face două promisiuni lui Avraam
- * Poporul lui Israel este înrobît în Egipt
- * Dumnezeu eliberează poporul lui Israel din mâinile dușmanilor săi
- * Dumnezeu dă poporului legea

Să începem cu teatrul

Cu mulți, mulți ani în urmă a trăit un om al cărui nume era Avraam. (Prima persoană îl interpretează pe Avraam.) El a avut încredere în Dumnezeu și Dumnezeu i-a făcut două promisiuni. "Avraam!", a spus El, "Te voi face tatăl unui neam mare. Copiii tăi vor fi la fel de numeroși ca nisipurile mării, ca stelele de pe cer." Și Dumnezeu a continuat promițându-i o țară fertilă - o țară în care curge lapte și miere. Au trecut mulți ani și poporul creștea din ce în ce mai mult. (A doua persoană simbolizează poporul.) Dar cum rămâne cu pământul? Trebuie să fi existat probleme. Poporul a ajuns în Egipt și a fost înrobît și oprimat. (Persoana a 3-a cu biciul reprezintă înrobirea.) Au trebuit să facă munci grele. Dar

Dumnezeu este milostiv și își ține promisiunea. El cheamă un om - numele lui era Moise. (A 4-a persoană le ia pe celelalte două) Prin el, Dumnezeu și-a eliberat poporul Israel din sclavie, știți, multe vaci au murit, broaște, grindină, țânțari și alte plăgi frumoase asemănătoare pe care le-a gândit și le-a lăsat să se întâmple pentru a-l pregăti pe Faraon și poporul să poată pleca. Pe drum, Dumnezeu le-a dat legea, care începe așa: "Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău! Eu v-am scos din Egipt, v-am eliberat din sclavie. Să nu aveți alți dumnezei înaintea Mea. Astfel, Dumnezeu i-a condus prin deșert, prin Marea Roșie și prin mai multe ocolșuri în țara promisă.

Ciclul din Cartea Judecătorilor

- * Poporul face ceea ce nu-i place lui Dumnezeu
- * Dumnezeu își pedepsește poporul pentru neascultarea sa și îl dă în mâinile dușmanilor săi
- * În punctul lor cel mai de jos, ei strigă la Dumnezeu
- * Dumnezeu numește un judecător și își eliberează poporul din mâinile dușmanilor lor

Partea principală

Odată ajuns în țară, Dumnezeu a lăsat în mod deliberat câteva națiuni. El a vrut să testeze încrederea poporului Său. Acum suntem în timpul judecătorilor. În acest timp, a existat un comportament care s-a repetat constant. Se spune de mai multe ori: "Dar poporul a făcut ceea ce îi displace lui Dumnezeu. Ce au făcut ei în mod specific? Au luat femeile de la popoarele care locuiau în țara aceea și s-au închinat dumnezeilor lor. Vă mai amintiți care a fost prima poruncă pe care Dumnezeu a dat-o poporului său? Exact: Să nu aveți alți dumnezei înaintea Mea. Ce a făcut Dumnezeu în această situație? I-a dat în mâinile dușmanilor lor. Aceștia i-au stăpânit și i-au asuprit. Aproape la fundul sacului, poporul a strigat din nou către Dumnezeu, iar Dumnezeu i-a auzit și a numit un judecător. El a avut sarcina de a elibera poporul.

Dar imediat ce au fost ajutați, s-au îndepărtat din nou de Dumnezeu. Acesta a fost și cazul în povestea lui Ghedeon. Chiar și atunci, poporul s-a îndepărtat din

nou de Dumnezeu și a făcut lucruri care nu I-au plăcut. Acesta este motivul pentru care i-a dat în mâinile dușmanilor lor timp de șapte ani, iar aceștia nu au fost tocmai scârbiți. De fiecare dată când israeliții semănau grâu, celelalte popoare mărșăluiau pe câmpuri și distrugeau întreaga recoltă, furând totodată și toate animalele - oi, capre, vite și măgari. Dușmanii erau la fel de numeroși ca lăcustele, iar poporul a devenit sărac.

Putem ghici deja ce se întâmplă. Ei au strigat din nou la Dumnezeu. Și Dumnezeu a trimis mai întâi un profet. El le-a spus: "Așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel. V-am eliberat din sclavia din Egipt și v-am adus aici. V-am salvat din mâinile egiptenilor și din mâinile tuturor națiunilor care v-au asuprit. Am alungat aceste neamuri din țara lor și v-am dat-o vouă. Și v-am spus: Nu vă închinați dumnezeilor amoriților, în țara cărora trăiți Dar nu m-ați ascultat"

Ei știau toate acestea, li s-au spus de nenumărate ori. La masă vorbeau despre minunile lui Dumnezeu și totuși I-au întors din nou spatele. Ceva mă fascinează, și anume că Dumnezeu este credincios promisiunilor sale. La urma urmei, i-a garantat practic lui Avraam că le va da urmașilor săi acest pământ. El nu-și abandonează poporul, care i-a întors spatele de atâtea ori. De data aceasta, îl numește pe Ghedeon judecător peste națiuni pentru a le elibera din mâinile celorlalte națiuni.

Ghedeon bătea grâul - așa cum am văzut deja astăzi. El nu făcea acest lucru în mediul său obișnuit, ci mai întâi adusese grâul în siguranță de la madianiți. Apoi a fost întâmpinat de îngerul DOMNULUI, sau s-ar putea spune și mesagerul DOMNULUI. Ghedeon nu a recunoscut imediat că vorbește cu un înger. El i-a spus: "Dumnezeu cu tine, războinic curajos!" Cum am fi reacționat noi la un astfel de salut? Ne-am fi bucurat? Adică, poporul era asuprit și era într-o situație proastă. Ghedeon, la rândul său, a fost complet sincer. El a răspuns: "Dacă Dumnezeu este cu noi, cum ar putea să ni se întâmple atâtea nenorociri? El ne-a adus aici din Egipt. Unde au dispărut toate miracolele Sale? Nu, Dumnezeu ne-a întors spatele, ne-a abandonat și ne-a predat madianiților!" Dar Domnul a răspuns: "Tu ești puternic și curajos, Ghedeon. Du-te și salvează Israelul din mâna madianiților. Eu te trimit pe tine!" Grozav, s-a gândit Ghedeon. De ce tocmai eu dintre toți oamenii? Familia lui era cea mai mică din tribul său și el era și cel mai tânăr din familie. S-a gândit pur și simplu. Nu voi reuși niciodată asta. Cum ar putea să reușească? Dar Domnul i-a spus: "Eu voi fi alături de tine și îi vei învinge pe madianiți dintr-o singură lovitură" Și Dumnezeu i-a mai dat un semn clar. Ghedeon a fugit acasă și

s-a întors cu niște mâncare. A pus carne și pâine pe o stâncă. Îngerul a atins-o cu toiagul din mână și focul a izbucnit din stâncă și a distorsionat totul. Acest lucru i-a arătat clar lui Ghedeon că Dumnezeu era serios în ceea ce spunea. Și până atunci îngerul nu mai era acolo.

Partea practică și gânduri finale

Acum către noi: Știți, Dumnezeu ne face, de asemenea, o promisiune. El ne promite că vrea să îi salveze pe toți cei care se încred în Isus din toată inima. La sfârșitul Evangheliei după Ioan (una dintre cărțile în care viața lui Isus este relatată în detaliu) se spune aproape la sfârșit:

"Ceea ce este consemnat aici a fost scris pentru ca voi să credeți că Isus este Mesia, Fiul lui Dumnezeu, și pentru ca, crezând în el, să fiți mântuiți în numele lui" (Ioan 20:31).

Aceasta este promisiunea pe care Dumnezeu ne-o face. El se ține tare de această promisiune. Nu există nimic de care să tremurăm.

Și noi ne-am îndepărtat de Dumnezeu din când în când. Poate că ne-am certat cu frații noștri, poate că am jignit un coleg de școală sau de serviciu, poate că am mințit și am crezut că este doar o mică minciună albă. Niciunul dintre noi nu este perfect. Pur și simplu nu putem pretinde că suntem întotdeauna plăcuți lui Dumnezeu. Și noi cunoaștem această tendință descendentă în viață. Cunoaștem și situații în care am acționat greșit. Din păcate, le știm prea bine.

Dar Dumnezeu are răbdare cu noi, la fel cum a avut cu poporul său care se tot îndepărta de El. Când oamenii strigau la El, El îi ajuta să iasă din necazul lor.

Biblia spune că:

Dacă ne mărturisim păcatele, Dumnezeu se dovedește credincios și drept: El ne iartă păcatele și ne curăță de toate greșelile "pe care le-am săvârșit" (1 Ioan 1:9).

Știți, credințioșia necesită întotdeauna o promisiune. Dumnezeu a promis că ne va ierta prin Isus Hristos, care a murit în locul nostru pentru păcatele noastre, și o

va face necondiționat dacă i-o cerem. O simplă rugăciune este suficientă pentru a face pace cu Dumnezeu. Îi putem spune lui Dumnezeu tot ce am făcut greșit. El este fericit când ne recunoaștem greșelile și vrem să trăim cu el. Acesta este motivul pentru care Dumnezeu este credincios și drept, pentru că își respectă promisiunile fără "dacă" și "dar". El ne iartă vina și ne curăță de toate greșelile pe care le-am comis. Cu alte cuvinte, el ne eliberează de cel mai rău dușman dintre toți. El ne eliberează de puterea diavolului sau a Satanei, ne eliberează de vină și păcat și ne face posibil să trăim cu el.